

22^e Ullekendag 24 juni 2017

Verslag 22^e Ullekendag 2017.

Dit jaar een verslag dat hoogstwaarschijnlijk niet zo lang, of zo breedvoerig zal zijn als voorgaande jaren. De schrijver heeft dit jaar rustig in een hoekje het e.e.a. aanschouwd tijdens deze familiedag en vanuit dat perspectief wordt dit geschreven. Enfin, de schrijver was in ieder geval al om 12.45uur op de plaats van bestemming, Noordstraat 12 te Venhorst. Hij wilde het spektakel van het begin tot einde meemaken. Dit jaar werd de Ullekendag voor het eerst georganiseerd door de kinderen van Ben en Anne-Lies: Mariëlle en Pascal en door Gerben en Nancy. Het organiserend comité WUTA was dit jaar door omstandigheden niet bij machte de organisatie op zich te nemen. Het was een goede keus en besluit om dit uit handen te geven aan WUTA II: Mariëlle en Pascal, en Gerben en Nancy. (Voor de mensen die het begrip WUTA niet kennen: onze opa Grad den Ulk, visser van beroep, had vroeger een schokker waarmee op de Rijn, Waal en in het Vossengat werd gevist. Deze schokker heette WUTA, Wacht Uw Tijd Af).

Iedereen druppelde vanaf 13.00 uur zo'n beetje binnen en werden verwelkomd door het comité WUTA II, gevolgd door een rondleiding waar we het grootste gedeelte van deze familiedag de middag zouden doorbrengen. Tegen 14.00 uur waren alle Ulleken aanwezig die zich hadden opgegeven ook diegene die al een hele verre reis achter de rug hadden Lidian, Bram en Jelle. We misten deze keer toch wat meer familieleden dan dat we gewend waren: Jolanda en Jerry, Theo en Miranda en hun kinderen, Meike en Henk met kinderen, Nelleke en Tommy en hun kinderen en Marion. Daarentegen mochten we een paar nieuwe gezichten van harte verwelkomen: Ronald de vriend van Linda en zijn kinderen Sanne en Senna. En last but NOT least, Joris het zoontje van Wesley en Ilona en Fleur het dochtertje van Jelle en Karin. En we hadden twee pas afgestudeerden onder ons: Rik en Wiep. Nogmaals vanaf deze plek van harte gefeliciteerd met jullie diploma.

WUTA II had dit jaar een schuur afgehuurd met heel veel mogelijkheden qua ruimte. Na de entree werd je gelijk doorverwezen naar de grote ruimte waarin de tafels en stoelen plus de koffie, thee en verdere versnaperingen al klaarstonden. In deze ruimte keek je de ogen uit. Wat het echtpaar allemaal had verzameld is met geen pen te beschrijven. Van sommige aanwezigen hoorden we dat het een soort antiekmarkt was zoals ooit de vrije markt in Cuijk, maar dan wel veel kleiner. In deze ruimte was ook een gedeelte waar de kinderen naar hartenlust konden spelen, de vloer was bedekt met tapijt. Achter deze ruimte verder in het gebouw stonden wat spellen opgesteld, zoals o.a. een rollator, een eierdop waarin men kon gaan zitten en een pingpong tafel. Iedereen kon hier gebruik van maken en daarachter nog een ruimte waar de voetballers onder ons zich konden uitleven.

22^e Ullekendag 24 juni 2017

Al met al een grote ruimte waarin wij ons prima konden vermaken. Na het begroeten en snel een aantal wetenswaardigheden te hebben uitgewisseld en na de koffie en de thee met een plak cake of koekje werden we na een welkomstwoord door Gerben gevraagd om met de auto naar de Voskuilenheuvel te rijden. Dit was ongeveer een kilometer verwijderd van waar wij die middag onze Ullekendag hebben gehouden.

We kregen daar onder leiding van drie gidsen uitleg over o.a. hoe dit gebied is ontstaan, de schaapskooi en het Kempense Schaaap en niet te vergeten de diverse bijzondere planten en insecten die de Voskuilen herbergt. De Voskuilenheuvel is een natuurgebiedje van 18 ha dat zich 1 km ten noordwesten van Venhorst bevindt. Het betreft een stuk naaldbos, met daarin ook heide en een moerasgebied, dat eigendom is van de gemeente Boekel. Toen de Peel werd ontgonnen bleek dit gebied ongeschikt voor de landbouw, daar het deels te droog en deels te nat was. Sinds 1989 is het door vrijwilligers uit Boekel en Venhorst, samenwerkend in de Stichting Peellandschapspark Voskuilenheuvel, herschapen in een stukje Peellandschap met heide en vennen. Ook is er een ouderwetse schaapskooi gereconstrueerd. Het gebiedje wordt begraaasd door een kudde Kempense Heideschappen.

Een schaapskooi is een zogenaamde potstal en dient als onderkomen voor schapen die de heide begrazen. De schapen liggen tegenwoordig vaak op stro, maar eerder werden hiervoor heideplaggen gebruikt. De schapen poepen dan op de stro/heideplaggen en doordat ze in de kooi lopen vermengt het stro of de plaggen zich met de mest. Deze stalmest is zeer vruchtbaar en werd vroeger gebruikt voor de akkers in de omgeving. Het Kempens schaaap of Kempisch heideschaaap werd reeds rond 1800 als een afzonderlijk ras bestempeld. In het begin van de 20e eeuw kwam het nog bij tienduizenden voor over de gehele Belgische en Nederlandse Kempen. Voor de opkomst van de kunstmest waren deze schapen een levensnoodzakelijk onderdeel van het leven in de Kempen. Zij zorgden voor de mest die de akkers vruchtbaar moest maken. Tijdens de wandeling waarin onze gids alle wetenswaardigheden vertelde zoals hierboven vermeld werd daarnaast ook ingegaan op de vele bijzondere planten, insecten en dieren in het park. Sommige kinderen mochten met een grassprietje in een gaatje in de grond prikken waar dan een larve van een kever in zit. Als er een mier of ander klein insect over het gaatje loopt wordt deze naar binnen getrokken als voedsel voor de larve.

En iets verder op dicht bij een waterkant haalde onze gids een loep uit haar tas om een heel speciaal plantje de zogenaamde “kleine zonnedauw” te kunnen bekijken. In onze wilde flora komt een klein aantal plantensoorten voor dat vanwege de zeer mineraalarme bodem waarop ze staan voor een aanvulling op het dieet is

22^e Ullekendag 24 juni 2017

aangewezen op het vangen en verteren van kleine insecten. De kleine zonnedauw, hoort tot deze vleesetende plantensoorten. Ze groeit in zeer specifieke milieus die vaak in de zomer droog, maar in de winter onder water staan. Natuurlijk moesten Kaylee, Tiny en Ben door de knieën om dit wonderbaarlijk plantje te kunnen bekijken. Via de uitkijktoren het insectenhuis kwamen we bij ons beginpunt van de route uit.

Voor meer informatie verwijst de schrijver u graag naar de website van de stichting Voskuilenheuvel: <http://www.voskuilenheuvel.nl/?m=11&/welkom>. Het is voor de schrijver niet doenlijk om alle wetenswaardig over dit stukje natuurgebied dat deze middag door onze gids Ester aan ons werd verteld op te nemen in dit verslag.

Na deze wandeling van ca. anderhalf uur gingen we naar de auto en volgens Gerben konden we gewoon rechtdoor rijden en na twee keer rechts afslaan zouden we op de Noordstraat uitkomen. Dat klopte inderdaad, maar gevoelsmatig leek het of we in Boekel zouden uitkomen. Uiteindelijk kwamen we toch weer op nummer 12 aan. Mariëlle en Nancy hadden ondertussen de afwas gedaan en de boel opgeruimd. Het “borreluurtje” ging nu van start. Iedereen was binnen de kortst mogelijke tijd voorzien van een hapje en een drankje en de kinderen uiteraard van limonade.

In de tweede ruimte gingen de kinderen verder met de spellen. Een aantal kinderen wist zich uitstekend te vermaken met het “stokken vangen”, terwijl een ander zich uitleefde met een of ander “huppelgeval”, en moeder Lidian hun zoon Jelle leerde schijven schuiven op een tafel. Tante Tiny kon het niet nalaten om te gaan voetballen met Evelin en Joost. Wiep en Senna wisten zich uitstekend te vermaken met het “bierpul” schuiven en Tygo vond de rollator toch wel erg interessant. Zelfs Rik ging door de knieën en ging mooi op de mat zitten spelen met zijn achterneef en –nicht. Weer andere kinderen, Sven, Marit en Ward, konden het niet nalaten om eens lekker met elkaar te stoeien.

Het organiserend comité WUTA II had nog voor een daverende verrassing gezorgd. Na het borreluurtje werden we door Gerben uitgenodigd om zelf onze pizzabodem te beleggen met allerhande lekkers. Je kon het zo gek niet opnoemen of het was aanwezig. Champignons, gesneden uien, salami, gyros, rauwe en gekookte ham, tonijn, geraspte kaas, mozzarella, ananas etc. etc. Eerst voor de kinderen en dan voor de ouderen en gevraagd werd om je pizza te delen met iemand zodat iedereen zo snel mogelijk iets te eten kreeg. Gerben ging zelf achter de vier bak/grill oventjes staan om een ieder te helpen zodat iedereen een goed doorbakken pizza kon gaan oppeuzelen. Tijdens deze “ronde tafel” ronde kon men wat nieuwtjes met elkaar doornemen of werd advies gegeven wat lekker en niet

22^e Ullekendag 24 juni 2017

lekker zou zijn op een pizza. Uiteindelijk bepaalde toch hij of zijzelf datgene wat hij of zij zou gaan eten alle goede adviezen ten spijt. Al met al een geweldige en qua smaak een sensationele ervaring voor de meeste Ulleken van ons. Een aantal van ons ging na de eerste keer terug om nog een halve- of hele pizza te beleggen en te laten bakken. Na deze voortreffelijke maaltijd werden we getrakteerd op een heerlijk ijsje. Hierna volgden voor de liefhebber een lekker kopje koffie en of een glas thee.

Enkele Ulleken die met hun kinderen een verre terugreis moesten maken gingen aanstalten maken om te vertrekken. Dit was het teken voor Gerben om snel het woord te nemen en iedereen te bedanken voor het meedoen maar vooral voor de gezelligheid en het kunnen bijkletsen. Omdat we dit jaar geen spelletjes hebben gedaan waarbij punten konden worden verdiend voor de zogenaamde beste ploeg, werd het olielampje de, “Ullekenprijs”, dit jaar door Gerben overhandigd aan het comité BTB oftewel Jan en Marja. Met ander woorden Jan en Marja gaan de 23e Ullekendag organiseren. We bedanken WUTA II: Mariëlle, Pascal, Gerben en Nancy voor de geweldige organisatie van deze tweeëntwintigste Ullekendag. Wij Ulleken hebben ervan genoten. Nogmaals bedankt.

Tot zover het verslag van de tweeëntwintigste Ullekendag. En natuurlijk gaan we met ons allen op voor de drieëntwintigste Ullekendag die dan wordt georganiseerd door het comité “BTB”. Wij wensen Jan en Marja heel veel succes bij het organiseren van de 23e Ullekendag. Schrijf onderstaande datum alvast in jullie agenda!!

23e Ullekendag

Zaterdag 30 juni 2018